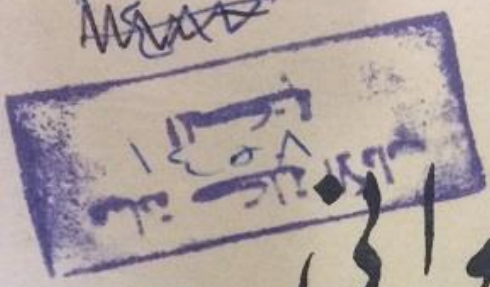

۱۲۵۸
~~۱۲۵۸~~

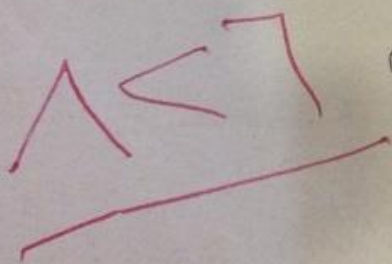
۱۹۱/۱۹۷
۹۷۷۲

دیوانی

مدرای جہ باری

۱۸۰۶ - ۱۸۷۶ ز

چاپی یہ کم
XXXXXXXXXX

کوکردنہ وہ و لیکولینہ وہ و لہ سہرنو و سینی

عبدالجبار محمد الجبیری

ديبوانی

مه لای جهباری

کوگردنهوه و لیکولینهوه و له سهرنوو سین

عبدالجبار محمد الجباری

(چاپی به کم)

کهرکوک ۱۹۶۸ م * ۱۴۸۸ هـ

بهره زامندی وهزارتی روشن بیری و راهبری

له چاپ راهوه
للکنته البرکته
اللغة السانبة

القسم

سلسل

..... ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ....

تاریخ التسلم ۸ / ۱ / ۱۹۷۶

« مافی له چاپ دانه وهقم پازینهوه »

نوع الملفة ج. ک. ک. ک.

تاریخ الاصال ۱ / ۱ / ۱۹۶۶

الکنته مرکزیه لجامعة السلیمانیه

Handwritten notes and stamps at the top of the page, including a purple stamp with text in Arabic script.

رفعه

پیشکش

* به گیانی نه مری نهو بویژه پایه بهرزانهی گلی کورد
که همیشہ نوکی خامه ره نگینه گیان چرایه کی
نه کوژینراوهی ریگی نازادی نه ته وه گیان بووه ،
به هلهستی ناگرین رابه ری و ری نمایشی نیشتمانه گیان
کردووه به ره و رونای و سهرکه وتن بو وه دهس هیسانی
ژیانیکی به اختیار و پر ناسودهیی ....

* به گیانی پاکی بی گوردی نهو خاوهن ههسته ناسکانه که
به زاخاوی بیبری نوی و کرده وهی چاکی به جی و گفتی
راست و رهوان به دلسوزانه به شهوو به روژ بی کولدان
هول و کوشش نه دهن بو بوژاندنوه و گه شه پی دانی
که له پوری نه ته وایه تیمان ، بونه وهی کاروانی که له که مان
له ری رهوی کاروانی پیشکته وتوی جیهان دوانه که وی ..

***

سهره تا

ویژه و نه‌ده بیات به‌ردی بناغهی بوونی هه‌مو گه‌لیکه له‌سهر نه‌م
گیتی به‌دروشمیکی ئاشکرایه‌تی ، که پایه و شوینه‌وارو سروشتی
ژیانی نه‌خاته روو ، وه‌شوین و جیگای به‌نیسه‌تی پیش‌که‌وتن و دووا
که‌وتنی گهلانی‌تر پیشان نه‌دات ، چونکه هه‌ر وه‌کو له‌هه‌موان ئاشکرایه
که ویژه ئاوینه‌ی بی‌گه‌ردی گه‌له ، کات و شوین و سروشتی ده‌رونی
رولانی و ژیانی کومه‌لایه‌تیاں له‌سهر رویه‌کی بی‌گه‌رد به‌ده‌نه‌خا .
وه‌گه‌لی ئیمه‌یش وه‌کو هه‌مو گهلانی سهر زه‌مین خاوه‌ن سامانیکی
ویژه‌یی زندوین ، وه‌له‌م باره‌یه‌وه گه‌لی ده‌وله‌ومه‌ندو ده‌س دریژین ،
نه‌گه‌ر نه‌ده‌بیاتی ئیمه له‌راده‌ی نه‌ده‌بیاتی گهلانی پیش‌که‌وتو نه‌ییت
که‌م‌تریش نه ، به‌لام لیره‌دا نه‌وه‌ی مایه‌ی داخ و دل کروزان‌دنه
هه‌تا‌کو نیستا‌که چهنده‌ها شاعیری پایه‌به‌رزی هه‌لکه‌وتوی نه‌ته‌وه‌که‌مان
هه‌یه نه‌ناویان و نه هه‌لبه‌سته تریفه‌داره‌که‌یان تومار نه‌کراوه‌وسهر
کاغزی نه‌دیوه ، به‌لای منه‌وه نه‌مه تاوانه ئیمه نه‌یکه‌ین به‌رامبه‌ر به
ویژه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌مان ، سا کورینه‌ ته‌مه‌لی و که‌م ته‌رخه‌می له‌باره‌ی
بوژانده‌وه‌ی سامانی ویژه‌ییمان هه‌تا‌که‌ی؟! ...

بی‌گومان کو‌کردنه‌وه‌ی هه‌لبه‌ست و هونراوه‌کانی شاعیره‌کونه
کانمان له‌نه‌ستوی خوینده‌وارو تی‌گه‌یشتووه‌کانی نه‌وه‌ی ئیمرویه ، ئینجا
بوچی هه‌ر‌که‌سی له‌راستی خویه‌وه هه‌لنه‌سیت به‌کو‌کردنه‌وه‌ی شیعره‌و

نوسینه‌وهی سهرگوزه‌شته‌ی ژبانی شاعیرانی هوزه‌که‌ی به‌وجوره‌ئه‌توانین
بوشایی‌به‌کی‌تر له‌نامه‌خانه‌کانی کوردی پرره‌وه‌بکه‌ین ، وه‌خزمه‌تییکی
بچکولانه‌ی ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌مان بکه‌ین ، ئه‌ویش به‌ده‌رکه‌وتنی ئه‌و
دوررو‌گه‌وه‌هره‌شاراوانه‌ی شاعیرانمان که‌سه‌رمایه‌ی ژبانه‌وه‌ی
ئه‌ده‌به‌که‌مانه .

ئه‌رکی نیشتمانی دایک خستمیه‌سه‌ر ئه‌و بیره‌که‌عه‌ودالی
کو‌کردنه‌وه‌ی شعری شاعیریکی پایه‌به‌رزی کوردبم ، کام شاعیر؟! ..
ئه‌وشاعیره‌ی که‌ئه‌ستیره‌یه‌کی پرشنگداره‌له‌ئاسمانی ویژه‌ی کورد ،
که‌همیشه‌بووه‌ته‌مایه‌ی سه‌ربه‌رزی و شانازی بو نیشتمانی خوشه‌.
ویست ، بویه‌ره‌وایه‌عه‌شیره‌تی جه‌باری کورد بنازی به‌شاعیر (مه‌لا
فتاح جه‌باری) ه‌ه‌لکه‌وتوووه‌نه‌به‌زه‌که‌ی ، چونکه‌سه‌ربه‌رزی‌به‌که‌
شوره‌سواریکی دلبرو بلیمه‌تی‌وا له‌جه‌رگه‌ی مه‌یدانی ویژه‌یی‌دا‌تاو
بدات و ناوی له‌ناوانا بیت .

به‌ستم‌زانی که‌شاعیریکی ئاوها له‌کتییکی ئاساییدا‌یاد
نه‌کریته‌وه‌و هه‌لبه‌سته‌به‌تامه‌دل بزوینه‌ره‌کانی که‌گرر ئه‌داته‌له‌شو
گیان له‌ناوجه‌رگه‌ی ژبانا زندوو نه‌کریته‌وه‌که‌ئه‌یتته‌هوی جوش و
خروش‌دانی کوره‌ی دلانو ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی که‌له‌چهری نه‌ته‌وایه‌تیمان.
هر ئه‌م مه‌به‌سته‌پیروزه‌پالی پیوه‌نام که‌بکه‌ومه‌ته‌قه‌لای
کو‌کردنه‌وه‌ی هونراوه‌کانی شاعیری ناوبراو ونوسینه‌وه‌ی
که‌نجینه‌کانی ؛ بو‌ئه‌وه‌ی رووی شاعیری ئه‌م شاعره‌به‌هره‌وه‌ره‌مان

به خوينده وارانى به ريز بناسينين و نه وه له بسته به تامه بلاو نه کراوانه
له کيبيکي شينهيدا بنوسينه وه و بيخهينه پيش دهس ، به و جوره به
نه توانين خزمه تيکي بچوکي راسته قينه ي نه ده به که مان بکه ين .

نه وه ي شايانى باس بيت ليره دا نه وه به که شعره کاني مه لا فتاح
جه باري هه تاکو ئيمرو له کتيبيکي ئاوه ادا به ريکوپيکي له بهرگيکي
قه شه نگدا خوي نه ديووه و کونه کراوه ته وه ، به بي خاوه ني و سهرو شوي
له دلي چه ند که سيکدا پاريزراوه و بهس ، به مردني نه و چه ند که سانه يش
بي گومان شعره کانش نه چيته ژير گله وه زيان و زهره رمه نديش هه ر بو
نه ده بي نه ته وه که مان نه مایه وه .

له بهر نه و مه بسته باسکراوانه ي سهروه وه به دل و به گيان
خزمه تي کو کردنه وه ي شعره کاني نه م شاعيره مان گرته نه ستو ، به هه ر
حالي بوو هونراوه کاني نه ومان له ده م نه م و نه وه وه وه رگيراوه و له
دوای ليکولينه وه به کي ورد نوسيمانه ته وه ، له گه ل نه و پارچه هه له ستانه ي
که له لاپه ره کاني گو فاري گه لا ويژو ده ننگي گيتي تازه و کتيبي ميژوي
نه ده بي کوردي ماموستا علاه الدين السجادي که له کاتي خويا بلاو -
کرايووه وه و نه م کتيبه مان لي پيک هينا ، هيوادارم که نه م کاره
پيرورزه مان له سه ر نه و هه مو که م و کورتي به زورانه ي جاري شوي
ره زامه ندي خوينده وارانى خوشه ويست بيت و سهود به هه مولايه ک
بگه به نيت ، له هه مان کاتيشدا تکا له هه مو دلسوزاني نه ته وه که م نه که م
بورپيک و پيکي و ته و او بوني نه م ديوانه به نرخه ده سي يارمه تيمان

بودریژ بکن، هر ههلهستیکی ئەم شاعیره مان که له م کتیه دا بلار
نه کراوه ته وه شک ته بهن بومان بنیرن، وه هر کهم و کوریه ک له م
کتیه دا بهرچاوتان ئە که ویت ناگادارمان بکه نه وه و چاو له ههله کانی
مه پوشن بوئه وهی له دواروژیکی نزیکیدا خوا یاری له چاپ دانه وهی
دووه می به ته واوی وه به شیوه یه کی باشترو بی گهر دو خاوین بیه بهرچاو.
پش نه وهی کوتایی بهم کورته سه ره تایه بهینم به دلیکی فراوانه وه
سو پاسیکی بی پایانی نه و به ریزانه نه که م که له کانی کو کردنه وه و نویسه وهی
ئەم کتیه دا دهستی یارمه تیان بودریژ کردم به تایه تی : جه نابی شیخ
حسین سید محمد جه باری و مه لاخورشید سیامه نسوری و عزالدین محی الدین
جه باری و علی شیخ صمد و چه ند دلسوزیکی تر ....
ژیانیان بهرده وام بیت بوخزمهت کردنی نه ده بی کوردی .

عبدالجبار محمد الجبیری

۱۹۶۸/۹/۹ کرکوک

سه‌رگوزه‌شته‌ی ژیرانی مه‌لا

خاوون باس و خواس ناوی (فتاح) ه کوری سید مصطفی
سید اسماعیل سید جانی به له تیره‌ی سید عبد الجباری (۱) گوره‌یه
له سالی (۱۸۰۶) ی زاینی له تاوایی (بانگول) (۲) هاتووه‌ته دنیاوه
نازناوی شاعیری به (مه‌لا) ناسراوه. مه‌لا فتاح که‌دیته دنیاوه و چاوی
به سروشتی شیرینی خوداوه‌ند نه‌گه‌شیته‌وه وه کومنا لیککی بلیمه‌تی هه‌ستیار
چیژه‌ی خویندن له ناخی دلیا له شاده‌ماره‌کانیا نه‌قولی ودلی بوی لی‌ته‌دا

(۱) سید عبد الجبار: له دانیشتوانی شاری «حما» به له شام، پاشای عثمانی نه‌و سه‌ر
دومه‌ چوار سده له مه‌ویش چند پارچه زه‌وی‌یه‌کی دیاری کراوی له ناوچه‌ی جه‌باری
بی‌بخشی بو نه‌وه‌ی خزمه‌تی ته‌کی‌یه‌ی جه‌باری بی‌یکت، نه‌ویش به مال و خیزانه‌وه هاته
ناوچه‌که‌و جی نشینی دی (ته‌کیه‌) ی جه‌باری بو، خه‌لکیش خزمه‌تیککی بی نه‌ندازه‌ی تم ذاته
تایی به‌بان کرد، له پاش ماوه‌یه‌کی کورت خوی گه‌رایه‌وه‌و شیخ شرف‌الدینی کوری له
شوین حوی به‌جی هیشته.

(۲) دی بانگول: دی‌یه‌که‌ له‌م (۳۴) دی‌یه‌ی ناوچه‌ی جه‌باری: (تالیاه، ته‌کیه
، گوله‌مه‌و، بانگول، شیخ محمدی خوارو، شیخ محمدی ژورو، داوول، سوران، گوران،
توچه‌لی، زه‌وج، ته‌په‌کوره، جانی، زنه‌خور، موردانه، جافان، کوله‌بان، حمه‌شریف،
هه‌ناره‌ی محمد امین، هه‌ناره‌ی حمه‌ سعید، شیره‌ده‌ره، سه‌وزکه، هه‌فتا‌چه‌شمه، حسن
خانه، چیمه‌ن، تاویر به‌رز، نه‌وروز، پاریاوله، علی مصطفی، زه‌رده، محمود پهریزا،
تلاویز، حمه‌ک، پوزل).

وهسيهتي خوي له وي نه نيزي . به وجوره ته ستيره به كي پرشنگداری
ناودار له ناسماني شعرو نه ده ياتي كورد تاوا ته ييت ، به لام به ره
ديرينه كاني تا دنيا دنيا ييت هر زنده ووه و نه مره ، له دلي رولاني
نه ته ووه كه يا هميشه پاريزراوه و يادي ته كه نه ووه .

مه لا فتاح پياويكي بالا به رزي باريكه له بووه ، دم و چاوي
دريژكارو چاوو بروي رهش بووه ، برژانگ كورت و چاوي زورگوره
نه بووه ، گه نم رهنگ و گوناكاني قوپاوبون ، ريشه تنكه سپي به كي
قهلم نه كرد ، سميل و چه ناگي دريژبون ، كه واو سه لته و لبادي له
به نه كرد و جامه داني ته به ست به سه ره ووه ، عه باشي هه بو ، له ف
كردنا خيرا بووه ، تورره ته ييعت زوويش هيمن نه بووه ووه ، به پي
تواناو ده سلات به رچاو تير بووه ، به ده س چه وساندنه ووه ي ژبانوه
زور دل بريندار بووه ، هر چه نده زوري نه خويندبوو به لام زيرك و
موتالا دوست بووه ، له ناو عه شيره تي جه باري يدا مه زن و به ريز بووه
روي له هه رلايهك بگردايه به چاويكي شاده ووه ده س له سه ر سنگ
له به رده مي هه لته سان ، هه ميشه خوشه ويستي ده سته ي پيروگه نجان بووه
له گه ل گوره گوره بووه له گه ل بچوكا بچوك ، هه ميشه عه شيره تي جه باري
شانازی پيوه كرده ووه ، چونكه مه لا فتاح نالاي شه كاوه ي عه شيره ته كي
بووه ، وه كو (ممثل) يكي دانراو نوينه را يه تي عه شيره ته كه ي كرده ووه
له هولايهك .

هر چه نده مه لاي لاديش بووه به لام پشتي به ره نجی شانی خه

نهستور بووه و چاوی له دهس هیچ کهسی نه بووه ، نانی بهره جوتی
خوی نه گوریوه ته نازو نیعمه تی مروف .

بهلام مهلا فتاح له گهل کاکي سید قادر (سهر کرده ی عه شیره تی
جهباری نه و کاته) هه میسه ناریک و نه گونجاو بووه و دانوله یان له یسه ک
مه نجهلا نه کولآوه ، نه ویش له بهر نه و چند ههلس و کهوته بی
پهسه ندانه ی سید قادر که ده رباره ی هه مه وه نده کان نه ی کرد که مایه ی
بیزاریونی مهلا فتاح بووه ، بویه مه لایش ده ربه ده ری ناو عه شیره ت
بووه و ناواریه ی پهسه ند کردووه . له باره ی کاکي یه وه چه ند
ههلبهستیکی پررگله بی هونیوه ته وه وهوکانی دل تورانی ئاشکرانه کات.

★ ژيانی کومه لایه تی مه لا ★

مه لای جه باری ته وه نه بیت له ناوچه یه کی ته سکدا به شوره و
 به ناوبانگ بیت و بهس ، به لکو وه کوئه ستیره یه کی تریفه داری ناسمانی
 شین و بهرین دیارو ناشکراو به ناو بووه ، به پیاو ه تی و سه خاوه تی و
 به خاوه ن دیوخان ناسراوه ، هه میسه له گهل پیاوه به رزه ماقوله عه شایره
 کانا هلس و کهوتی کردووه و جولاو ه ته وه ، هامشوی سرداران و
 شاعیران و والیانی عوسمانی کردووه و نه وانیش هه ر بهو ته وره به ناو
 داریکی پیاو چاکی هه لکه وتوی عه شیره تی جه باری یان (۱) زانیوه ورزیان
 لی گرتووه .

ماله که ی مه لا به چاوگه یه کی زانیاری و روشنییری ناسراوه و
 هه ردهم شوینی کوبونه وه ی ده سته ی شاعیرانی کورد بووه و کورزی
 شاعیری تیدا گرم کراوه و بازاری هه لبه ست و هونینه وه و قسه
 نه سته ق له ویدا ناوه دان کراوه ته وه و جیگای فیربون و پهروه زده
 کردن بووه ، بویه له هه مو لایه که وه خه لکی به تاک و توراک به تیکرایی

(۱) عه شیره تی جه باری : ته و عه شیره ته کورده یه که له ناوچه یه کی تاییه تی له قول
 خواروی خوره ه لاتی شاری که رکوک له میزه وه جی نشین بوونه وچهندها پیاوی به رزی به
 ناوبانگی تیدا هه لکه وتووه وه کو : معروف عبدالغنی الرصافی شاعیر و سید علی أصغر کوردستانی
 گورانی بیژی به ناوبانگ و چهند که سیکه تی تر .

رویان کردووه ته یانه ناوه دانه که ی .

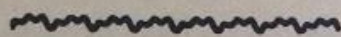
خو کردبوی به عادهت سالی جاریک یان دوجار مهلا نه چووه
سهردانی محمود پاشای جاف ، له لای دوو هفته سی هفته به مانگ
ده مایه ووه و خزمه تیان نه کرد ، و محمود پاشایش هر چه ند له کویستان
وگرمیان بگه رایه ووه ، نه ووه سهریکی هر له مهلا فتاح نه داو چاوی
پی نه که وت و میوانداری به کی پی نه کرد . ناشنایه تی مهلا و بنه مالی
ناوه دانی جاف گه لی دروست و ریک و پیک بووه ، چونکه مهلا له
لاینه نه وانه ووه گه لی خوشه ویست و به حورمهت بووه ، بویه هه موسالی
مه لایان خه لات نه کرد به پیشکesh کردنی چند دیاری به کی به نرخ .
مهلا فتاح زه لامیکی دل فراوان و چاو تیر بووه ، دوست په رست
و حهق ناس بووه ، له پیناوی راستی و دروستیا چند جار سید قادر
بر اگه ووه ی توراندووه و بو غزانده ویه تی .

له سهر نه و که شمه که شیانه ی روزگار که به به رده وامی بهر پی پی
مه لای گرتیوون مل که چ و دل شکاو نه بووه ، داخی له ژبان نه خوا
ستووه و بیزاری و وهرس بون « تشاؤم » ی پیشان نه داوه ، هه همیشه
دلی به ژین خوش بووه و له باسی شیرین و ساقی و باده ی خوی نه .
که ووتووه ، نه ووه مان له یاد نه چیت که مهلا فتاح له لاینه خوا په رستی
وزکرو ته لیله کردن غافل نه بووه ، خوا شناس و له خواترس بووه نه گهر
چاویک به هوانروه کانیا بخشینین راستی موسلمانیتی مهلامان بوده ر
نه که ووی .

گفت و لفتی شیرینی ههنگوینی دوست و نهغیارانی له خوی کر
کردووه تهوه ، به نوکته و قسهی دل فینک که رهوه و زمان پاراوی دلی
پستی هیناوه ته ههله که سهماو گهشه کردن ، ههلس و کهوته ریسک و
پیکه کانی ، قسه پررماناو بهجی کانی نهو شهخسی به ته ماقوله یه ی بوی
پیدا کردووه ، شوره تی پیاو چاکی و دلیری ههتا ههتای بوی بهجی
هیشتووه ، ایستایش جم و جوله سهیره پررمانا کانی و وته به نرخه دل
بزوینه ره کانی له ناو خه لکیدا له کوری دانشتندا له سهه ربا سه کانا بیجگه له
ههله سه ته تامداره کانی به شیوه یه کی کومیدی دلکه ره وه لاسایی نه که نه وه .

پایه به رزی مه لا له بویژیتی دا

مه لای جه باری له باوشی خیزانیکی وه جاغ زاده ی روشن بیری
 جه باری چاوی هه لیناوه ته وه / کام خیزان ؟.. ئه و خیزانه ی که هه همیشه
 شعر دوست و تامه زروی هونینه وه بووه و دیوخانه که یان به به رده و امی
 شه و چهره ی شاعیران بووه . بی گومان سروشتی کات و شوینیش کاریکی
 ته و او ئه کاته سه ر بیرومیشکی مروف ، وه روژگاریش ده وری خوی
 ئه بینی له ژیا نا .

مامی مه لافتاح (مه لا احمد سید اسماعیل) (۱) شاعیریکی به توانی
 جه باری بووه و شعره به تام و بووه گانی هه وه سی شاعیری مه لای بزواندوه
 و چیژگی شعری له ناخیا چه سپاندووه ، وه مه لا سروشتی یارمه تی داوه
 له و مه بدانه دا ، هه ر به شیر ی گیانی شاعیری تیدا خولقاوه و ته زوی
 بویژی له شاده ماره گانیا گری خوار دووه ، ئینجا خوشه ویستی سروشت
 و دهس به مل خستنی ژیا نی نازادی و سه ر بهستی و هاتو چو کردنه زوره گانی

(۱) احمد سید اسماعیل : شاعیریکی نه خوینده واره له سال ۱۷۷۱ زاینیدا له دی
 بانگول له دایک بووه و له ویش وه فاتی کردووه .

هوبنی خاوبنی شاعیریتی به تی .
نم شاعیره کورده بلیمه ته خز مه تی کی راسته قینه ی نه ده به کهمانی
کردووه و بووه ته مایه ی سه ربه رزی و بلندیتی راده ی هونه ری نه ده بی
کلاسیکیمان ، خو له هه مو مهیدانه گانی شعر هونینه وه دا گه رراوه و سه ری
له هه مو که لین و قورژینیکی داوه و تاقیشی کردونه ته وه و ده سبکی
وه ستایی نه خشینی نواندووه له هونینه وه ی « اغراض » ه هه مه جور ی
شعیری به گانی کوردی یا ، بیجگه له زمانه شیرینه کوردی به که ی خوی
به تورکی و فارسی و عربی هه لبهستی داناوه و شاره زایه کی ته واوی له
سی زمانه بیگانانه پیدا کردووه ، به لام نه وه ی شوینی داخه که زور به ی
نه و شعیره عه ره بی و تورکی و فارسی یانه ی به چنگمان نه که وتوووه بهس
پارچه هه لبهستیکی فارسی نه بی .

مه لای جه باری شاعیریتی به ناوبانگی سه ده ی (نوزده هه مه)
له گه ل (مهولهوی) هاوری یا هاو چهرخ و هاوتا بووه ، هه میشه هامشوی
به کتریان کردووه ، چیژگه ی شاعیری کویانی کردووه ته وه و به کتریان
به بهک ناساندووه ، چه نده ها جار هه لبهستیان له به کتر گیراوه ته وه .
پیش نه وه ی مهولهوی به مهلا فتاح بگات و ناشنایه تیان پهیدا بیت ،
ناوی شاعیریتی مه لای بیستو بو که هونه رمه ندیک کی پرر توانابه له
هونینه وه دا ، بویه مهولهوی به گه رمه وه به دل ویستی ده سلات و توانای
شاعیری مهلا فتاح بیستی و به (مقیاس) ی شاعیری خوی هه لیسه نگینت
تا کو بزانت تاچی راده بهک مهلا له ناخی بو یژیدا کولاوه و راده ی

بهر هوهری چهنده؟!.. له بهر نهم مه بهسته مهولهوی (۱) چاکی لی ههل
 نهمالی وریگای ناوچهی جهباری نهگریته بهر ، لهم دی بو نه و دی ،
 ههتا نهگاته دی بانگول خوره زهردهی سهر له نیواره نههینیه سهر
 کهل ، له وی دهم و دهمس پرسیری مالی مهلافتاح نهکات ، خهلکی
 دی کهیش پیی نهلین : مالی مهلا له زووه کهوه باری کردووه ته دی
 (تاویر بهرز) ، نجا له بهر نهوهی کات کاتی نیوارهیه خهلکی تاواییه که
 داوا لهم پیساره غریبه نه کهن که توزی بجهسسته وه و شیوی بخوات و
 له پاشان نهگر ویستی توغربکات بو تاویر بهرز نهوه کهیفی خوویه تی
 بهلام مهولهوی ثوقرهی نهگرت و نه سرهوت ، گوی بهوه نهدا که
 نیوارهیه و کاتی نان خواردنه و ریگهیه کی دووری برپوهو پیویسته
 پشویهک بهخوی بدات وتی : نیشه کهم زهروری به هر نه بی بچم . نیت
 خهلکه که زانیان رجایان به هیچ نهچیت له قسهی خوی دانا کهوی و
 پی جیر کردووه و له سهر کیوی نه علت نایه ته خواری زهلامیکیان
 خسته ته نیشتی بوری نمایشی کردنی ریگاو بانی دی تاویر بهرز به وشه وه
 گیشته تاویر بهرز ، سهیر نه کهن زور بهی خهلکی تاوایان به نیوه چولی

(۱) ماموستا عبدالکریمی مدرس له کتیب [دیوانی مهولهوی] ه به نرخه کهیدا نهم
 چوونهی مهولهوی بو لای [شیخ عبدالرحمانی خالصی تاله بانی] زانیوه و داویتیه قهلم بهلام
 نیمه بهی هیچ عاتیفه یک نهلین : وانیه ماموستا لهم باره به وه هلهیه ، چونکه نهمه شتیکی
 شراوه نیه به نسبتی خهلکی جهباری ودهره وهی که به راست و دروستی به سرهاتی چونی
 مهولهوی بو لای مهلافتاح به دورو دریژی نهزانن ، نیمه لیره دا پی ناوی زور له سهر نهم
 بامه بروین بس نهوه نه نیت که نهلین : نهم بامه بیان به ناریکی و ناراستی بو ماموستا مهلا
 عبدالکریمی مدرس گیراوه ته وه .

بهجی هیشتوو و همو وا له بهاره هوارن و مه لایش له گه لیا نه
جیگای بهاره هواره که یان له گونده که وه نزدیکه و همر له و ده و
بهره چیغ و ده واریان هه لداوه ، بویه له ویشه وه پیاویکی تریان له گه ل
نارد بولای مه لا ، به و نیوه شه وه تاریکو نوته که به ره و چیغی مه لا
لیزه وه بوون ، مه وله وی که اه چیغی مه لا نزیك ته بیته وه له په نایه که وه
ته نواریته ناو چیغه که ی ته یینیت مه لا فتاح هیشتا نه نوستوو و له سهر
به رمالی خهریکی ته سیجحات و زکر کردنه ، بویه له پریکدا تم شعره ی
« یساران ی » به ده نگیکی شاعیری به سهریا ته خوینیته وه :

شه وه ن ، خه لوه ته ن ، مال بی ته غیاره ن

نالهم گرد و ته ن ، دوس خه به رداره ن

مه لایش به بی وه ستان بهم به یته شیعره وه لامی ته داته وه :

تیراده م ئیده ن وه ی که لپوسه وه

شه و نالین وه شن وه لای دوسه وه

مه له وی لهم دیو چیغه که وه ستاوه و له سهر شیعره که ی ته رواو باس
خو اناسی زکرو ده رویشی ته کات و ته لیت :

به زم هام فهران یار موبه ت کیش

یه ک ئیمشه و ده فی ده رویش ، های ده رویش

باوهرر نه کورره‌ی وه‌لوه‌له‌ی ده‌ف‌دا
رووی په‌ندو ته‌ویخ وه‌ههر ته‌ره‌ف‌دا
رووی په‌ند، نه‌و یاران دل وه‌جه‌هدو جه‌خت
رووی ته‌ویخ، نه‌ولای مه‌عدوومی به‌دبه‌خت
نه‌وا میهمان بو تو نه‌وینی که‌س
خه‌ف‌ه‌ت بو په‌ریت تا تاخر نه‌ف‌ه‌س
دیده‌ت توز غه‌یر نیشته‌نش وه‌نه
جه‌جوی سه‌وزه‌ی دل تاویش ده‌رپه‌نه
وه‌ر تو بینایت په‌رده‌ش هانه‌ سه‌ر
نه‌و تو موینو جه‌تو زه‌ریف‌ ته‌ر
نه‌بچار یادکه‌ر عومر عه‌به‌س ویه‌رده‌ت
باوهرر وه‌خاتر ناپاکی که‌رده‌ت
سه‌ر نه‌ف‌گه‌نده به‌رچون شه‌رمه‌زاران
چه‌مه‌ی چه‌م هورکه‌ر چون سه‌یل واران
به‌دل شورو به‌و تاو که‌رم فراوان
بابه‌ت وه‌بابه‌ت سیاهه‌ی تاوان

به ناسینی شیوهی دارشتی شعره کانیا ته زانیت که ئەم پیاوه غەریب
 میوانه‌ی شاعیری به ناوبانگ [مهوله‌وی] یه ، بویه دوای کونانی
 هینانی هونراوه‌که‌ی دەس به‌جی به‌خیر هاتینکی گهرم و گورری ته‌گات
 به‌وشوه نان و خوانی بوساز ته‌دات ، هه‌ردوکیان به‌هه‌لیان زانی که
 هه‌تا‌کو گزنگی هه‌تاوی سه‌ر له‌به‌یانی نوي پیکه‌وه دابنیشن و خه‌ونه‌چت
 گلینه‌ی چاویان ، له‌وشوه شاعیری یه‌دا بازاری شعر هونینه‌وه گهرم
 ته‌که‌ن . تا به‌و جوره مه‌وله‌وی پایه‌به‌رزی شاعیری «مه‌لافتاح» ی
 ده‌ر ته‌که‌وی ودان ته‌نی به‌شاعیریتیا .

له‌هه‌مان کاتیشدا گه‌لیک جار نامه‌ی دوستانه‌ی له‌نیوانی خوی
 شاعیریکی زه‌نگه «غه‌مناکی بچوک» دا (۱) هه‌لا و گورر کردووه ، ئه‌مه
 وا ته‌نا ته‌م پارچه هه‌له‌سته‌ی غه‌مناکی بچوکی زه‌نگه که بو مه‌لای
 نوسیه‌ته‌وه ته‌یخه‌ینه پیش چاو که باسی بلیمه‌تی د ئازایه‌نی
 تبه‌گه‌یشتوو به‌تی ته‌گات :

فتاح فتنه‌ی له‌یل . فتاح فتنه‌ی له‌یل

فتاح فتان ، فتنه‌ی فتنه‌ی له‌یل

فتاح له‌یل ، عه‌ین مه‌ست وه‌سورمه‌کیل

توش که‌رده وه‌ک (قیس) په‌ی هه‌رده‌ی دو جه‌یل

(۱) غه‌مناکی بچوک : خه‌لکی ناوایی (قه‌یتول) ه له‌ تیره‌ی زه‌نگه‌یه . هاوچه‌ری
 فتح جه‌باری په ، ده‌لین له‌ سالی ۱۳۱۴ هجری له‌ ته‌مه‌نی [۷۴] سالی‌دا مرده‌

له عیشوهی خاراج نهو شیرین شیوه
قامت لیویان بهد تربیت لیوه
ههقت وه دهستن فتاح فهیم
وارث جان (ارسطو) ی حکیم
هام دورد (بهرام) نهمه دپوش (چین)
فرهاد کوکهن دیوانه ی شیرین
مهواچان چهنی نهو لهیل پرر مهیل
سهد تانه مه دو له زوله یخا و لهیل
شه خسی بو وهی تهور حوری لبقابوو
هومایی سیفقت (عزرا) به قابوو
مذکور جزیل حب باری بوو
باشقهی مهره وان گشت جه باری بوو
نهمه سپردهی بارگهی امام ذا النور بوو
پیش رهمی بالاش، روی سیاه کور بوو
پهی نیم نکای ناز، دیدهی غه زال قو
ویلهنی نه کاو ههردهی سهلواتو

غهریبه
کوتای
نه کات و
زانی که
ونه چینه
ه گهرم
ی بو

خوی و
نیمه
و مه لای
ایه تی و

چهرخی مهلا
مردوه

تهوه للان جه تو سهر کوي کلاوان
سه لو اتو نه سوز ناله ی تو تاوان
سهر کیوان خهلات کافوری پوشان
بولبولان باده ی خاموشی نوشان

تا به و جوړه مه لای جه باری شوینیکی تایه تی دیاری کراوی
هه به له ناو کومه لی کورده واری یا همیشه خوشه ویست شاعیران و شعر
دوستان بووه ، وه به برده وامی ریزیان لی کرتووه و نه بیت گرنکی
بدریته هه لسته شیرینه تریفه داره کانی .

نیمه نه توانین به یه ک دهنگ بلین که مه لا فتاح بووه ته هوی گشت
پی دانی گولزاری شیرو نه ده بیات له ناوچه ی جه باری و چیژگه ی نه ده ی
به هه مو کونج و قوژبنیکیا بلاو کردووه و بووه مایه ی به حورمهت گرنکی
هه لسته و شاعیران له ناو کومه لی خه لکا ، خو حه مه لوته و سید علی
سید فتاح و سید محمد سید فتاح سید علی و مه لا سید احمد مه لا
شریف و حه علی محی الدین و حسین سید رشید... نه م ده سته (۱) شاعیره
بلیمه ته جه باری یانه هه مو یان قوتابی قوتابخانه ی شیعی مه لان
وه همیشه تامه زروی هه لسته دل بزوینه ره کانی مه لا بوون و له به ریان
کردووه و بووه ته چاوگه ی نیلهامی شیعی یان و له سهر ریچکه و ریازی
شیعی نه و هه لسته یان هونیوه ته وه .

(۱) شعرو سهرگوزه شته ی ژبانی نه و شاعیره ناوبراوانه له کتییکه ناسایی جیاواندا
له لامان نوسراوته وه و له پاشه روژیکی نیریک به ناوی (دیاری شاعیرانی جه باری) نه که ویت
زیر تیشکی چاپه وه ....

هه ژبه‌سته کانی مه‌لای جه‌باری

هه‌مو شاعیرو نوسه‌ریک به سروشتی وجودیه‌تی خوی خاوه‌ن
بیروه‌ست و رازیکی تاییه‌تی‌یه ، بویه به‌ره‌مه هه‌لقولاوه‌که‌یان ره‌نگ
و بویه‌کی جی‌اوازی هه‌یه له‌گه‌ل نه‌وانی‌ترا ، نه‌گه‌ر بیتو به‌وردی له
به‌ره‌مه‌کانیان بکولینه‌وه به شیوه‌یه‌کی پوخته‌و کاکله‌کراو نه‌توانین له
نه‌فسیات و سروشتی شه‌خسیه‌تیاں بکه‌ین و په‌رده له‌روی راستی نه‌ینیه
کانیان لابه‌رین و به‌پیوان (قیاس) ی تاییه‌تی پیوین و راده‌ی
پیشه‌وتیاں به‌گویره‌ی ده‌سه‌لات و توانای نه‌ده‌بی خویان دیاری بکه‌ین.
نه‌گه‌ر زیاتر بچینه‌ناو نه‌ده‌یاتی مه‌لاوه و درسه‌تیکی وردی
فهرجه‌ی شعری بکه‌ین ، له‌پیشان تیبینی شیوه‌ی زمانی شعری نه‌که‌ین
که به‌زوری به‌له‌جه‌ی هه‌ورامی هه‌لبه‌ستی هونیه‌ته‌وه ، چونکه له‌و
سهرده‌مه‌دا زوربه‌ی شاعیرانی کورد هه‌ر به‌هه‌ورامی شعریان وتووه
وله‌جه‌ی هه‌ورامی به‌له‌جه‌یه‌کی شاعیری ناسراوه ، نه‌وه له‌لایه‌ک
له‌لایه‌کی تره‌وه نه‌وه‌مان بو ده‌ر نه‌که‌وی که مه‌لا له‌ده‌ریای وشه‌ی
فارسی و تورکی و عه‌ره‌بیدا مه‌له‌ی کردووه و له‌کاتی هونینه‌وه‌دا سودی
لی و هه‌رگرتووه به‌کاری هیناون ، سه‌ره‌رای نه‌وانه‌ش جه‌وه‌ه‌ری

دهستلانی و بژیهی و بوژیتی خوی له ناو بوتە یی زمانی شیرینی کوردی
دارشتوو ، خو به کارهینانی چەند وشە و رستە بە کی تاییەتی قورانی
رادە ی نرخی شعرە کانی بەرزەووە کردوووە زیاتر کاریگەر بوووە
چوووە تە ناخی دلی خەلکەووە و پەسەندیان کردوووە .

هەلبەستە کانی مەلا لە هەمو لایە نیکەووە رەوان و پوختە و پەسەندیان
خاوەن ئاوازیکی موسیقایی دل بزوینەرە ، گەر تەخاتە دەرونەووە ،
دل تەجوشینی ، بیر تەخاتە خەیاڵیکی بی پایانەووە . لە ناوچە ی جەباری
لە دەروەو ی خەلکی بە ئاوازیکی دەنگ خوش تەیکەنە گورانی و بەست
بە مەقامی (قەتار الله وە یسی ، خاوەکەر) (۱) تەیلینەووە بویە هەبەست
گری خوشەو یستی مەلاو شعرە کانی لە دلانا هەتا هەتایە گلپە ی دانامرکی
ولەو جیگە بەرزە ی که بوی دانراوہ دانا بەزی .

مەلا شاعیریکی دلنەر و هەوەس پەرست بوو ، ئاسوی خەیاڵ
گەلی روشن و فراوان بوو ، وشە ی پرشنگداری کاریگەر لە گەل
سوزو عاتیفە بە کی ناسک لە پیاوەلدانی سروشت و غەرامیاتدا دەسبکی

(۱) مەقامی (قەتار الله وە یسی - خاوەکەر - تی هەلکیش) بە شێوەیەکی
تاییەتی لە ناوچە رگی عەشیرە تی جەباریەووە هەلقولبوە تە دەر ، وە میرووی داھاتی تەو مەقام
تەگەر دیتەووە بو دەورو بەری سالی ۱۷۸۷ ز ، بویە کەم جار لە دی (ئایاوە) وە تەشە
کردوووە که وتوووە تە سەر زاری خەلکی دی کانی تری جەباری ، دانیشتووانی ناوچە ی جەبار
بە گورەو بچوکیانەووە ، پیاوہ پیرە کانیان بە تاییەتی زور بە باشی وریکوویکی تەو مەقام
تەیلینەووە بە سوزیکی ناسکەووە مروف تەخەنە ئاسمانیکی پیر خەیاڵەووە ، وە لە مەقام
چریکانتی تەو مەقامانە گەلی پیاوی بە شورەت ناوبانگی دەر کردوووە ، بەلام ریک ویک
ئاوازی تەو مەقامانە هەتا کو ئیستا که لە ئیسگە ی کوردی عیراقا تومار کراوہ کاک کوستا
(عیالدین سید کریم جەباری) بە دەنگیکی خوش و ناسک تەیلینەووە .

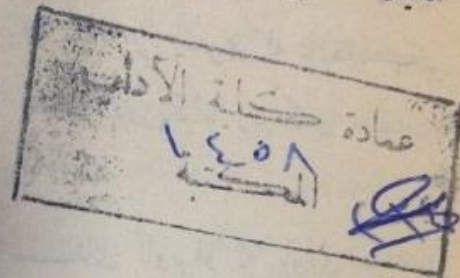
بالای وهستاکاری هه بووه ، بویه هونراوه کانی له روی ماناو ئاوازو
دارشتنی رسته کانی گهلی پوخته و ریک و پیک بووه .
ماموستا علاءالدین سجادی له لاپهره‌ری (۲۸۶) کتیه‌که‌ی
(میژوی نه‌ده‌بی کوردی) له باره‌ی شعرو شاعیری مه‌لاوه نه‌فه‌رموی :
(مه‌لا خوی ئینسانیکی عاتیفی بووه ، یه‌عنی شعری له عاتیفه‌یه‌کی
ناسکه‌وه و تووه ، شعر کانشی له هه‌مو ده‌ووریکیانان ریچکه‌ی ته‌بیعه‌ت و
غهرامیان گرتووه ...)

له هه‌مان لاپهره‌دا ماموستای ناوبراو له باره‌ی هه‌لبه‌ستی
(نه‌ووهار ، شیرین تاتا کرد) ی مه‌لاوه که له‌م کتیه‌دا نه‌بخویننه‌وه نه‌لیت
(تو گه‌لی شعری ترت له‌م دوو بابته به‌ر چاو نه‌که‌وی و پی ئاشنا
نه‌یت ، به‌لام نه‌و کاره‌ساته که نه‌م شعرانه‌ی مه‌لا نه‌یگیرن ، وه‌نه‌و
تاسیرانه که نه‌مانه نه‌یکه‌نه سه‌ر ده‌ماغ لام وایه که‌م شاعیری‌تر
توانیویانه به‌م جوهره نه‌م په‌یمان به‌دن ، که‌م له شاعیرانی‌تر توانیویانه
ئاوا عاتیفه بخه‌نه گه‌وه‌ه‌ری نه‌و وشانه‌وه که نه‌و هیناونه‌وه و وایان
لی نه‌کا که جاری نه‌بن به‌شنه‌ی بای شه‌مال دل نه‌گه‌شیننه‌وه ، جاری
نه‌بن به‌ته‌لی روبات په‌رده‌ی گوپی نه‌زرنگینه‌وه ، جاریکش نه‌بن به
هیزیکی مه‌عنوی پیاو نه‌بورینه‌وه ! ...)

نه‌یت نه‌وه‌مان له یاد نه‌چیت که مه‌لا فتاح سه‌ری له هه‌مو
بابه‌ت و جوهره‌کانی هونراوه (اغراض الشعر) داوه وه‌لبه‌ستی هه‌مه
ره‌نگه‌ی له باره‌ی دلداري وخوا په‌رسی و په‌لاماردان و پیا‌ه‌لدان و

لاواندنه ووه به بیری روناک وزمانی خوش و ره وانه ووه هونیوه ته ووه و
له و هه لوستانه دا ته سپی شاره زایی تاوداوه و شوره تی سه ربه رزی بوخوی
پهیدا کردووه ته گهر سرنجیکی ورد له هونراوه کانی بدهین ، به باشی
هه لیان سه نگینین راستی دورستی و ته که مان به دهر ته که وی .

~~XXXXXXXXXX~~

هونراوه کوردی یه گانی

مه لای جه باری

نه و به هار

میرزام! به وه عدهی نه و وه هارانن
سه ره تاي ته لیت خاتر دارانن

فهل وه سل دوست سه یر ههردانن
له ره ی لهرزانهی زه نه خ دارانن

زه مزه مهی بولبول، ده بده بهی گولن
نه زاره ی هوزار ده روون پرر چلن

نه پرشهی شه ونم نه روی په رده وه
نه رگز مه ست چه م وه لاو که رده وه

نه قاره ی منقار ته یران سوب خیز
بیزه نان نه غمه ی نه کیسای په رویز

چریکه ی چه کاوس چون چه نچه ره ی عود
مه رده نگ چل چه نگ په نچه ی باره بود

هوهوی بایه قوش شه و وه هه رده وه
زام ده ردینان تازه که رده وه

دهنگی قیرره‌ی قاز سوب نهسه‌حرای سوس
مهر موزیقه‌ی مه‌شق شه‌ه‌نشای عروس

تیپ تیپ قولنگارن قه‌تاره‌ی قازان
میرزام تاوه‌روژ ناوات مه‌وازان

جهره‌س وه‌تاه‌ه‌نگ خوش قانونه‌وه
دهنگ وه‌سه‌دای ساز نه‌رغه‌نونه‌وه

قومری وه‌قوقوی نه‌غمه‌ی هویشه‌وه
مل وه‌ته‌وق زهرر وه‌فا ریشه‌وه

قوقوشه‌ن وه‌فهرق شاخ سه‌روه‌وه
مه‌رحاجی وه‌رای «صفا» و «مه‌رو» هوه

قه‌واقوی قه‌تار قوله‌نگ تیژ پهرر
که‌رده‌ن هوش و گوش «که‌ررو بیان» که‌رر

فهرش فه‌رح به‌خش سه‌وزه‌ی قه‌ده‌م خیر
فهرشه‌نه‌ن وه‌ملک سه‌حرای گه‌رمه‌سیر

ده‌ی ساجه‌ی ده‌م‌دا هه‌رکه‌س دل‌یش بو
چوین بولبول هه‌وای سه‌ودای گول‌یش بو

یاخود چوین فہرہاد دل تاہہرین بو
مہزہی مہزاقش نام شیرین بو

یاخود جہ دہروون مایہ مہیلش بو
چون بجنون ہہوای خال لہیلش بو

مہ بو تہزم سہیر سہوزہ و ساراکو
داماش نہون دہروون داراکو

نہو فیض قسوح نہو وہ ہارہوہ
نہو بیضای تہنوار کوی دلدارہوہ

سہیر سہحراو دہشت سہر دیارانہن
نالہی مورغ زار . . . میرغوزارانہن

دوست لہ بہانہی دلستانہی بوو
لا قہید نہ جواب « لرن ترانی » بوو

شہو سہرگہردانان سہر نازاد کہرو
شبان وہ « وادی ایمن » شاد کہرو

مہر « مہلا » یش نیشو شہو نہدہ یجوردا
نہ تیرہی تاریک سیای بی نوردا !

تہرستارہم بی نہواو بہرگ بو
وہدین دلدار ہویت شاد مہرگ بو

شیرین تاتا کرد

شیرین تاتا کرد ، شیرین تاتا کرد

نای توغرای تومار زیررش تاتا کرد

کوکو، کوی که لاف عه نهر وه لا کرد

خهرمن خهرمن میسک خوتهن وه با کرد

په نجه برد په چین نه ههم جیا کرد

تخت پیشانش به در دوجا کرد

حاجان دوو قهوس پایه ی سه ما کرد

موزان ته ورتیر توشنه ی غهزا کرد

گبوسی سهراویز چون به رهزا کرد

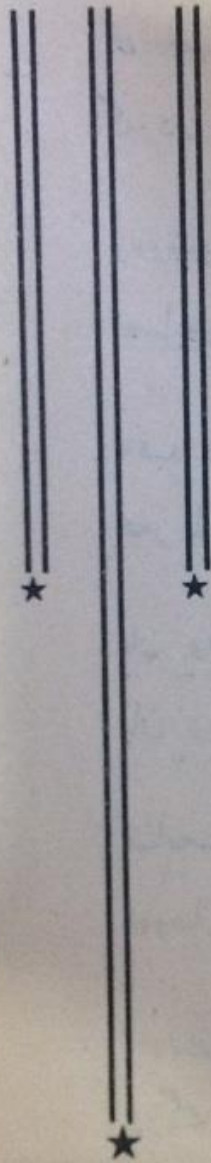
سر نه نوی جامه و دوگمه و قه با کرد

ساق ستون سیم تازه جهلا کرد

خرره ی خرخالش خه لای بالا کرد

دهم نوکته ی مهدهوش لایجزا کرد

له لوله ی گوههر لؤاؤی لالا کرد

خهم چه شمه‌ی حیات کهس نه نوشا کرد
چهن کهس چون یوسف خه ریکی چا کرد
غه بغه ب چون تورنج کهس نه بوسا کرد
گه ردن سورای ساف سه بوی سه با کرد
وه وشنوی شه و بو شه مال شیا کرد
نه سایه‌ی سه مهر لیموش جیا کرد
ناف وه عه تر ناف عالم عه تا کرد
هه ر با چون وه میسک خوتهن خه تا کرد
یان وه عه سای دهست « کلیم الله » کرد
یان وه طلسم کوی گه نج کجا کرد
قامت تهرز تول سه ول ساوا کرد
ئهوسا وا ماوای جنت ئاوا کرد
سورین چون شیرین بانوی کسرا کرد
رژگ ئه فزای ئاهو سوب نه سه حرا کرد
نهمه ز په نجه‌ی پای حومره‌ی حه نا کرد
یان وه هون سورخ جهرگ (مه‌لا) کرد

بهار

ساقی سادای شی وههار ناماوه
گولان سه رکیشان نه نوی سه حراوه
ههوای دلگوشاد نهد به ههشتهن.
فهره روی سه حرای گهرمه سهیر وهشتهن
وادهی بادهی ناب سهیر وههارهن.
سه زه مین مه زهر لقای دلدارهن.
زه مزه مهی مه زاق دل نه فکارانهن.
سه دای ته پل تیپ ده رده دارانهن.
وهقت نوشا و نوش سه بوی قدرقه فهن
دهنگ زه لهی زیل دائره و ده فهن.
دره ختن سه وزهن شنوی شه تاوهن.
نه وروزهن سه وزهن ههوای پای کاوهن

مهین مه عشوقه ن موجه تهن مه یله ن .
خه مان اهب ریزه ن پیالان که یله ن

شهره ن شورشه ن غه وغان غریوه ن
مه ر جلوه ی جه مال دلان فریوه ن

نه گشت دیاری ته جه لای توره ن
فیتنه ی گیرودار قه تل مه نسوره ن

فه نا فیلاهان مه ست دله فگا
بی باک مه و اچان انی انا الله

ره ندان سه رمه ست جان فیدای جانان
اُنا الحق چون زکر زاهید مه وانان

بوتا بگیررین خسره وی به زمی
چه نی هستیه بکه رین ره زمی

به زمی چون مجلس به همهن وه کام بو
گا حدیث جه م گا باسی جام بو

گا گوش نه سه دای چه قانه و چه ننگ بو
چه م نه ته ماشای ساقی گول ره ننگ بو

تهی ساقی ده خیل من وهی زامه وه
التفاتی کهر بو وه لامه وه

عیلاجی پیم دهر سود مه ندم بو
باعث حیات قه یا به ندم بو

رستگارم که لهی به ندو دامه
قه دم ره نجار کهر وه عدهم ته مامه

ته شریف باوهره وه و سه بوته وه
وهو پیاله ی گول ره نگ چون یاقوته وه

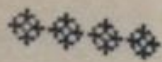
وهو سینه ی سیمین زه رف زه رره وه
وهو جام گول فام بوی عه نه ره وه

هر کس بگیلو جامی پهی کامی
دهرمان پهی ئیش هر دهر دو زامی

مطرب تویش وه چه نگ دلنه وازه وه
وهو سوز سه متور سه دای سازه وه

وهو موزیقه ی مه شق سه د قانونه وه
دهم وه سه دای ساز نه رغه نوونه وه

مهر باچان «مهلا» یش نه ههستی هویش رهست
بی وه کاسه لیس مهستان نه لهست

سینهش وه باخچهی لیمو و « بهی » به وه
مهوقوفه و سهام « حی » به وه
حهی و بهی و نهی ته سریفه و ههم
حهیان مهگیلیان گول باخچهی وه دهم
مهر باد شمال به یو په یان پهی
نه ههم جیاکو حهی و بهی و نهی

(۱) له یلاخان

باد له یلاخان ، باد له یلاخان
 باد عنبهر باد بوج له یلاخان
 مشنیای تای دیز بهرهزای شاخان
 مهشاتهی گیسوی بلند دهماخان
 نسیم محرم مابهین یاران
 شارهزای شوقه‌ی شه‌وبو نهو هالان
 نامه‌یه‌ک نه‌شهرح دله‌ی پرر ده‌ردم
 شهرحی نه سه‌ودای هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 بی خه‌بلی وه‌ختن دوورک‌هفته‌ی زیدم
 غه‌بر جه‌تو وه‌کس نیه‌ن تومیدم
 نوسنانم وه‌زوخ زامان کاری
 بره‌ش وه‌زامن تون وه‌دیاری
 نامم بگیلان وه‌هوزانه‌وه
 بده‌روش وه‌ده‌س دلس‌وزانه‌وه

(۱) ملاقاح له‌کاتیکا نهم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی بو دوسته‌که‌ی [له‌بلان‌خان] نویسه‌ته‌وه خوی له‌ولانی روم بووه و بیری نیشمان و دوست و ته‌غیارانی کردووه.

وهو سوز سينه‌ی دل خه‌راشه‌وه

هامسهران يهك يهك بو‌اناشه‌وه

هه‌ر كهس دلسوز بو سوزيش نه‌دل بو

ديهك ده‌رونش په‌ی من وه‌كول بو

بگره‌وان باچان ليلايم ليله‌ن

يه نامه‌ي مه‌لان نه‌زانی ويله‌ن

شهمال ده‌خيله‌ن تو وه‌دلشادی

باوهر نامه‌يهك گه‌ردن نازادی

نه‌وه من رويم وه‌لای رومه‌وه

مه‌ر دوعاي خويشان باوهرومه‌وه

سه‌ه‌ر نيام وه‌پای مولك رومه‌وه

مه‌ر دوعاي خاسان باوهرومه‌وه

په‌ری خانم بریوه گرد پرچ وپوچی

شیره سه‌لامه‌ت چاوکه‌وه توپی

نیزای باران بارین

فلهك زه یارهن ، فلهك زه یارهن
خه لایق په شیو زارو زه یارهن
داراو نه دارا یه کسه ر خه مبارهن
چه مه رای ره حمه ت فضل جه بارهن
محتاج مفلس ، گه داو فقیر
غنی و بی نهوا ، نه بیناو نه سیر
انس و وحوش و تهیرو مور و مار
زومره ی حیوانات صغیر و کبار
جه نامه ی امطار وه عدهش ویردهن
روشان جه قاپی اعلای تو کردهن
که ردهنت ایجاد سه حرا و سه ر زه مین
ره زاق و زی روح رب العالمین

نه دل بر
وه کول بر

وه دلشادی
نازادی

روم هوه
ساره روم هوه

پادشاهی عظیم و جبار
ستار و سرپوش واحد القهار

به یه کتابی هویت فرد بی همه ما
به روح شریف رهوزهی مستهفا

به پیغمبران نادم چهنی روح
به شیث و ادریس ، هود پرر فتوح

به زه کهریا به سهبری ایوب
به حوسنی یوسف به نوحهی یاقوب

به موسای کهلیم ، وهوعیسای مهربم
به گشت مرسلان نامان وهقهلم

به گشت شهیدان دهشت کهربه لا
به کاو بهک تسلیم له راجانفیدا

وهو اولیایان صاف و بی ریا
خالص و مخلص فناهو فیلا

جاری بو امطار رحمت واران
که رهم ریزان کهی چون هه ردهی جاران

دیسان سہر جہنو جاری بو سہ یلات
خوزرا بو کہ ژو سہ حراو سہر بیسات
زومرہی حیوانات وہ تو مہ نازان
رہزاق ہہرتونی رزقیش مہ وازان
رہحم کہری پہی عام رہ حمن و رہ حیم
عادل و معادل رہزاق و قہسیم
وہ کردہی مخلوق نحس و بہد کردار
عاصی و عصیان بار، شوم و شہرمہزار
نہیہری جہزای عبد رووسیاہ
مردود و مذنب، ملعون گوم راہ
غفار الذنوب ہہر توی پہ نامان
غہیر جہقاپی تو نیہن رجامان

له و به یانه وه

له و به یانه وه ، له و به یانه وه
حالی پیم یاوا له و به یانه وه

کی دی یهن ره وشهن وه زولماته وه
تاریکی وه روی خور هه لاته وه!؟

دهس و پا ره نگین وینه ی که وه نی
ته لای دهس وه شا که ی خه سره وه نی

مجلس نشتهن وه ده وورانه وه
ساقی مه گیلان وه فنیجان وه

ساقی پیم بدهر جامی پهی مانه
باخالی نه بو گوشه ی مه یخان وه

(۱) شیرین سه رزه مین

شیرین سه رزه مین ، شیرین سه رزه مین
خیزیاپه ی سه یران سه حراو سه رزه مین
دهس بهرپه ی زولف و حاشی به وجه بین
وه لاوک هر د له روی مای دوو ههفته مین
دهس بهر د ی عه ره ق چین توهمه ی تا قه چین
قه ارادا جه فرق کلافچه ی مشکین
قه تاره ی قوله نگ تورمه ی سورمه ی زهرر
ئاویزان نه ده ور چه فیه ی خورشید فهرر
سه وزه کلافان دیز وه پیله وه
دهماغ وهی هه واو گشت گیله وه
له یلیم وهی ره فتار وهی گول گه شته وه
وهی عه زم سه یران سه حراو ده شته وه

(۱) روزی له روزانی بهار ، له کاتی گرمه ی سه یران و به زم و ره زما ، مه لا فتاح له سه ر
ماده نی خوی دوو نه کاته تهو ده شته به هه شته پرر له چیمه نی ره نگین ، بهر یکه وت چاوی به
خوشه ویست که ی نه که وی وهستی شاعیری نه جونی و بهو شیوه یه به به ژن و بالایا هه که دات .

وهی ده‌سته‌ی گولان لای سه‌روینه‌وه
وهی نیم‌نیگای ناز ناهوی چینه‌وه
وهی تورمه‌ی تاقه‌ی ککچ کلاوه‌وه

.....

وهی سه‌رو سه‌روین سیاسته‌وه
وهی نه‌گریجه‌ی مرخ قه‌ی چیفاته‌وه

وهی گیسوی تهمهن به‌هرام گیره‌وه
وهی سلسله‌ی زولف چون زنجیره‌وه

وهی زرره‌ی گوه‌هر گوشه‌واره‌وه
وهی زه‌نگوله‌ی زیرر پای قه‌تاره‌وه

وهی توپ ته‌لای زنج زه‌رده‌وه
وهی مینای گهرده‌ن ماول مه‌رده‌وه

وهی سینه‌ی سفید سه‌رج سافه‌وه
وهی دوو لیموی پرر شه‌فاه‌وه

وهی جام جه‌بین نوز پی وه‌شته‌وه
وهی چه‌شمه‌ی حیات کس نه‌چه‌شته‌وه

وهی ساقه‌ی نه‌سیب سونعت ژه‌نه‌وه
وه‌ی خرره‌ی خرخال ته‌لا به‌نه‌وه
ریشه‌ی جهرگه‌کم پیکاره پاوه
سه‌رپه‌نجه‌ش وه‌هون جهرگ مه‌لاوه

گهر مه‌یلت نه‌وی له‌ی گریانه‌ت چه‌س
هامشوی گهرماو گهرم مال مه‌لات چه‌س
وینه‌ی تا‌هو به‌رر نه‌یگرده هه‌راس
پاس دوور ته‌کات له‌ خوف‌ الماس
ته‌ی هاوار هاوار ، ته‌ی مه‌لا ده‌خیل
فرره‌ی فواره‌ی هون له‌ زخ‌ میل

خه وه گه‌ی

پوره

ریحان (۱)

مه‌لا تاله‌ی من ، مه‌لا تاله‌ی من
بنورر وه کتیب پهری تاله‌ی من

عالمم رهم که‌رده‌ن شه‌وله ناله‌ی من

هورمیگم دیه‌ن هه‌و بجم وه ده‌و بجم

هورمیگت دیه‌ن به هویته‌وه

ئه‌ر خیر ئه‌ر شهرر هاته‌ر رته‌وه

دیت خشه‌ خشی له لای جیته‌وه

ه‌یو‌اش هورزیا نی‌ای پته‌وه

وه‌ی اشاره‌ی ده‌س تالحت شهرربی

له نی‌وه شه‌وا ناوگه‌لت تهرربی

تومه‌ز شه‌یتان بوی ئه‌غوه‌ی برد وه‌نه‌ت

پرر وه‌پرر وه‌زور حه‌ر به‌ی داله‌نه‌ت

قایم بگره‌ جله‌و زووانت

یه‌چون خه‌وی بوو قورر به‌ باوانت

(۱) ئافره‌تیک ، له دانیش‌توانی دی (باوه) شه‌و خه‌ویک ته‌یینیت ، بو لیکدا‌نه‌وی
خه‌وه‌گه‌ی ته‌چته‌ لای مه‌لا فتاح له دی تاویر به‌رز ، مه‌لایش بی‌سی و دوو خه‌و بیته‌کی
به‌و جوهره‌ لیک ته‌داته‌وه .

خه وتو فتنه ی عهین عه یانه
تاریک و روشن به ری به یانه
اظهاری مه که سری په نهانه

.....
ئی قسه من زانام بانه زانو کهس
خوت مه که غه لتان ماتلی وه دهس
دهرمانی هه نهن له لایی مه لای هویت
گوش راگره من واچیم په ریت
مشتی له چوغان هی جه وهل ناساز
په نج دهنگ بیهر له گهل شهش لقی باز
یهک گوئی نمهک له نی زه نجه فیل
بککش به یه کدا مه بو به فیل

هورد هورد بکوتهش وه دهسک هاوان
بسته پینه گهل تهی خوشکه ره یحان
بش زامه کهت نه کزیته وه
بتر کهس وه شهو نانی پیته وه

ټیټر خو شومی پیسی قهساوت
ناینی به چهم تا وه قیامت

ههرچی له نهوهی قهومی جافی بهن
سه ناشان مه کهن جافی کافی بهن

په ی به کی بمره پهریت مه رده بو
نهو له تو زیاتر ټیمان ههرده بو

گهردوونای گهردوون گه رده نش مه یلان
منیش وهك نهختیار ته پهلو له یلان (۱)

(۱) روزیک له روزانی مانگی رده مه زان مه لا قتاح به ریواری له گهل هاوری به کیا به نه
په ریزی دی «ته په لو» یدا تیهره ر ته کهن ، له بهر نهوهی به روزو بو وریگایه کی دوری برزی
چاویان به چهنه دره وه نهک ته کوی که خه ریکی نان خواردنن وکات کاتی نیوه رویه ، نه
فرموی لی ته کهن بونان خواردن ، مه لاش نه وه نده برسی بو فرمووه که یان قه بول کردو
کرده نان خواردن ، لیره دا هاوری که ی به مه لا ته لیت : ته ری ماموستا خوتو به روزو
مه لایش بهو به یته شعره وهلامی ته داته وه .

شیرین جهلاتهن ، شیرین جهلاتهن
ماچان دهوای دهر ددی یهم جهلاتهن

دی یهم وه دی یهت چه کیمان واتهن
دهرمانی دی یهم گهر د لای پاتهن

چهن چه کیمان دهوای دهر دم نه وه ردهن
ماچان دوری تون تاسیر لیش که ردهن

جه لای دین دوست نهن تیشه یا
دهر دی دوری تون شیهن پیشه یا

به لام وه فات بام جای غم کوراسان
دهوا به خش دهر ددی یه یئیش داران

مهر نه ژنه فته نی یعقوبی چون بی
له دوری یوسف دی یهش چون من بی

ناگا نسیمی نه جامه ی دلسواز
داش نه ده ماغش دی یهش که رد وه باز

تویش به عشق نه و شاشکلت نایافتهن
نه و که سه ییش تصنیف هه ستیش تو سافتهن

هاوری به کیا به نه نیست
ایه کی دوری برزیه
ی نیوه رویه ، نه وایش
ن قه بول کردو ده سیل
خوتو به روزو برست

باده تی زولفان سیای سهر خه مت
به عشقی دوو دینه ی ده لیله ی ره مت
گهردی توتیا توز نه عله نیت
پیکیان په ی مه لا پرر وه فاو مه یلت
بمالم له چه م ساکن بم نه دهر د
پهرری سومای سه یر خالان بی گهر د
مه لا سه ودای سه یر خال تو پیشه ن
دوور باتو نه وی دی یه م په ی چیشه ن

دیمه‌نی دلدار

یهك رو راو یار نهزم کاری بیم

له گوزه‌رگای عیل چه‌م خوماری بیم

جه‌بین رشته‌ی صنع لقای‌ی‌لاهی

ته‌ن وه‌توی تافده‌ی سفیدی شادی

سه‌رجه‌سای سه‌یوان شه‌ده‌ی سنجاقریز

هونی فه‌ره‌ادی شیرو وپه‌رویز

ده‌ینی سی هونش شی‌یه‌ن نه‌گه‌رده‌ن

که‌م ته‌رواهی جه‌قاقان که‌رده‌ن

هیچ که‌س نه‌مه‌نه‌ن له‌نه‌سل نه‌وشیروان ده‌ور

هوونی خسره‌و بسانو لیش وه‌جه‌ور

تالال وه‌بارن ئاقیق قرمز

باوه‌رو جه‌هوون فرزند‌ی هورمز

خان خاس خه یال شای که مهر لالان
سهردار سوپای گشت سیاه مالان

سینهی کانه گنج گه وهر دانهی لال
فهر خونهی فهر به خش سه حرای چم جمال

نومیدهن ده ولت سولیمانیش بو
ته لای دهست نه فشار خوسره وانیش بو

نهژنه فتم نوسخهی کورهی کاسه دهم
یاوان خزمهت خان خاتهر جهم

پرساوی أحوال له یله کهی موللا
لهیل کهس چون لهیل من نیهن والله

بهلام چی کهرین پهی جوان مهردی
حاصل کومراز هه ناسه سهردی

دهرد عشق ویردهی خاتر غه مگین بو
زهدهی زام وه دهس مه تار جهمین بو

نا

مه

یه

ک

(۱)

(۱) مهلافتح هم پارچه هه لیهسته بو (شریفچه لهوی) هه مه وه ندی نه نیریت له و
نهو نامه یه که له لایهن ناوبراوه وه پی گه یشتوبو ، داوای یارمهتی ته گات بو گه
به دوله ره کهی .

جورعه‌یه نه‌جام نه‌و ویرده بو

له‌یل شیوه‌ش کاریش کهرده بو

ژه‌هر مار دهر دوریش نوشابو

بهرام په‌ی دوست نمهد پوشابو

رویه‌وه‌ی سه‌مه‌ن شه‌و دیزنماوه

وه‌وکول کمه‌یت جیه‌ان په‌یماوه

وه‌وشه‌وق شکار غه‌زالانه‌وه

وه‌وسه‌ودای سنور نه‌وها‌لانه‌وه

وه‌وشه‌شعه‌ی ته‌سپ خوش تاوازه‌وه

ته‌شریف باوه‌ردای جه‌ناسازه‌وه

بدیای نه‌ی جه‌سته‌ی خه‌سته‌ی هه‌ستیمه

نه‌ی په‌ریشانی نه‌ی سه‌رمه‌ستیمه

په‌رسای په‌ی کین نه‌ی عه‌بدالیمه

نه‌ی سه‌رگه‌ردانی و ویران مالیمه

تانه قیس په‌ی لیل من په‌ی کی ویلم

په‌ی کی ویران مال که‌لپوس وه‌پیلیم

وینهی بایه قوش وه که ژو کووه
په کی هوهومهن تارو مه بووه

والحاصل تومار دلهی پرر دهر دم
شرح ماجرای هه ناسه ی سهردم

بنوسای وزه ووخ به کاویهك فهر د فهر د
باوه رداش دلهش په ی دهر دهم وه دهر د

داد له رای بیمون خان خاس خه یال
یا به زه بر هویت به زه بر گنج مال

(مهلا) ش شاد که ردای وه دین مولا
خاستره ن له حج بینی و بین الله

مهلا شاد که ردای دیسان هه موهه م
خاستره ن له حج کعبه ی معظم

نازار نه زانی ، نازار نه زانی
حرفی مه پرسام له رای نه زانی
جه کوت هاوه ردهن فه یروزه ی گانی
نیانت وه تهخت له عمل رومانی
قه دیم له ویتنه یا ئیساسه نهن
یا له نقش چین فخرورت که نهن
تهوسا من توم دی نه یوهر نه ورس ویت
ناشی به شکار دوور نه هه ورس ویت
تهوسا مارانت یه شتا مار توول وی
داوت کلف نه وی ، لولت مه لول وی
ئیستا مارانت سام له (حی) سه نهن
لهی نه ناز گاز واز وه زه نهن

شای ماران وه جو کم موره را که ردهن
دهس پهی قفل باخ کاف ولام به ردهن
چون شه مالهی شمع گرر گرر انمهن
پهی پاس ماران زه ننگ زرر انمهن
هانا من په کی مار تو گه ستهن
تهروالهم نه دور تاودانی به ستهن
حهی وه چان چیه شهن له ولای دامه وه
بوسه شان گه ردهن نه په نامه وه
بی کی بو نهی عومر ویش ویرده بو
شاه مورهی جمهور په یدا کرده بو؟!

تایا نهو شوینه وادی نهیمه نه؟
یا دهشتی کورده پرر له دیمه نه

قوره مه

سید دین خاس ، سید دین خاس
میرزای پاك مه زه ب سید دین خاس
په روه رده ی وه چاغ بارگهی سید هه واس
كولین حه رهم دایه ریزوار ناس
ده ی سابو وه عه شق خوكان پای داغ
بوز قدیم سال جه ناساز یاتاغ
به شق خه زنه كهی خلیفه باپیر
جای زیاره تگای بهر سمیل نه گیر
به شق موقه سه م شهروال شیرداخ
جهم جهم یاران پف پف چراخ
به شق تول سهوز په روه رده ی داود
ئیستا نه شكسته ی رای باوهل باود

(۱) دزراو

(۱) روزی مهلا فتاح قورمه جوته کی دزراوه و له ناوچووه ، گومان ته خه ته سهر کورزی کابرایه کی کاکه ی له دی باوهدا (له و سهرده مهدا تم دی به بدهس کاکه یه وه بووه) نهویش به و ده لیله ی که له گه ل کابرای کاکه ییدا هاو سنور بوته و بویه به نامه پک داوای لی کردووه که پاکانه بکاو سویندی به مقدسانی بخوا تاکو ته و تاوانه له سهر خوی لابه ری ، جا کابرای کاکه ی سویندی بو خواردووه که ناگای له قورمه دزراوه که نه ، وه مه لایش لیه دا سویندی کابرای کاکه ی به م شیوه یه به هله به ست ته هونته وه .

ههركهسى يارى مه كيشو پهى ويش
باجهتى نهو شهو قهوم و كارو خویش

ههتا كارخانهى شهففق مه بو شهق
زه راقى شانن بى پهروا جه جهق

نامه يهك كياناى شيرين نامه يهك
مه رقوم وه تحرير شيرين خامه يهك

فهرماويت گوايا علي كورهى من
قوره مهش بهردن جه زيدو زامن

چهنى ئيمامان قوبهى نوور گومت
كيانا ويت شفيع پهرى قوره مهت

قهسهم ونوزه نوزهى پاركوله
بهسته بوم حضرت گا حول نه هول

توول سهوز نه گرر تاهر نيا بام
خه نجهر نه كه للهى خان احمد دابام

دايه ريزوار خهراپ كه رده بوم
دوكان داود پرر تاو كه رده بوم

گه رده بوم نماز ، گرده بوم روزه
په‌ی عه‌زمی وضوء سه‌نده بوم گوزه
رووره‌ش بام وه‌توز رای مه‌دینه‌وه
شایم به‌رده بو وه‌کولینه‌وه
کلمه‌ی توحید به‌دل واچابام
به‌رس‌میل ویم ته‌مام قاچابام
خه‌لکان بوینام نه‌پای میمبه‌ردا
بکیشام په‌رده‌ی خجله‌ت وه‌سه‌ردا
ته‌مانه‌م یه‌ک یه‌ک نامابو وه‌سه‌ر
قوره‌مه‌ت ناماوی بیمو وه‌ی به‌ر
مادام برده‌بیت نام‌گا حول چه‌م‌سیه
نیتر بقیه‌ی امامان په‌ی چیه‌؟..

شیرین به سته وه

شیرین به سته وه ، شیرین به سته وه
شیرین اساسه ی سهروین به سته وه

دهس هاوهرد وه زولف ده سته ده سته وه
پهخش کهرد وه دوران دیه ی مه سته وه
پهخش نه خور ئیواره وه
چون تورره ی ته ی مور نه توماره وه

خال نه حاشی یه ی زنج و ده مدا
چون هندي نه ده ور چای زه مز مدا
چم نه شئه ی دی یه ی ده لیله ی ره مدا
خه سره و خه لتان کهرد نه ده خمه ی ده مدا
نمه ز چي باچین وه ی زنج و ده مدا
رائحه ی نفس عیسه ی مه ره یه مدا
مه سقه ل وه ی خالان ماه دوو هه فته مدا
سه نهم خانه ی چین گشت دام وه هه مدا

صانع (شیرین) یش سهر تا قهدهمدا

توعیظ وه ثایه ی اس ——— م أعظم دا

خه راما ن خیزیا وه رای حه رهم دا

په ی قتل (م ——— ه لا) واحاته م دا

نیر گه له

له ره ی له رزانه ی دل هاورد وه له رز

قه هقه هه ی شیشه ی نه مام عه رعه ر ته رز

قه هقه هه ی شیشه ی ئاو س — تیزاوه

دیسان دور نه فرق مجلس خیزاوه

هر چه ند نيره كهر گل وگومير
هر چه ند تهسپ بهن تاغاي رومي

سي باتمان تورش ، دوو باتمان پياز
له گهل تاوه گهرره كه ي پای جه وهل ناساز

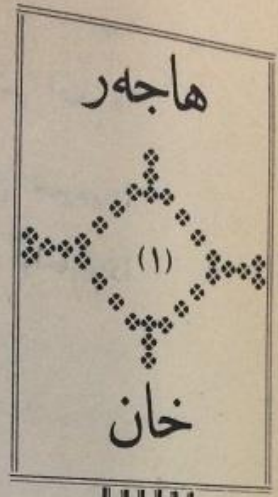
هورد هورد بيكوتی له هاوانا
بيسه او يته قنگ هاجر خان

بيدهی له ده فتر داراو نه دارا
هر چه ندی حوشتر جربه و هاوارا

شير خوشيلك دوش او مار گير
ثالت و بيهر ، زه نجه فيل و سپه

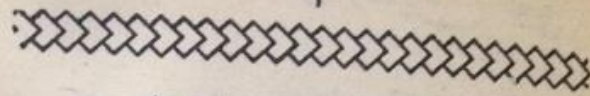
دووباره بيكوتی ناو هاوانا
بيسه او يته قنگ هاجر خان

نه وهك نهی زامه ته شه نه كبر
دوا جار ده رمان فره بوهره

(1) ته لين تم هاجر خانه برازنی مهلا قتاح بووه وهه ميشه خوشيان به يه كا نه هاتوود
دزی په كتر بوون ، چونكه هاجر خان بووه ته مايهی گهرم كردنی تهو ناههزی يه يه
مهلا وسيد قادر ، وهه ملايش خوی تهو هه مو ده ربه ده ری يه که چيشتو بوي له چاوی هاجر
خانی زانیوه ، بويه بهم جوهره هه جوی نه كاو به دليکی پرر كينه وه په لاماری ته دات .

میرزام داد^(۱)

میرزام داد من ، میرزام داد من
هیچ نامان جواب ، نامه‌ی داد من

داد له دهس بهخت مادرزاد من
نه یاوان وه گوش کهس فریاد من

هویم کرده بجنون توم وه نه وفل کرد
په‌ی خه‌یلی دو عام خیر وه دل کرد

یه خه‌یلی وه ختهن نیهت نامه‌ی دل
شرح ما جرای دهروون پرر چل

تومار تعریف ده‌ی ره‌نج وه باد
کیانان په‌ی خان خاس خاتر شاد

وتم بهل توش چون که یخسره‌وان
یه لغار مه‌که‌ری جه‌نی مه‌شه‌وان

(۱) تمه دوووم نامه شعری به‌تی که بو (شریف چه‌له‌وی) ناردووه . که له کانگای
دلروه گه‌ی لی کردووه ، کانگی نامه که نه‌گاته ده‌ست چه‌له‌وی و نه‌یخوینسته‌وه ، ده‌س به‌جی
تسه‌بگی ناو نه‌دات و روو نه‌گاته نه و گونده‌ی که دلخوازه‌کی مه‌لای لی‌یه ، خاوه‌ن کچه‌که
دانی نه‌گات وه مه‌لا فاسی ماره نه‌کن و شایه‌کی که رمی بو نه‌گیرن .

سهر تو خهیل مه کهی مال مه دی خهیلی
مه لا شاد مه کهی وه دین لهیلی

خو من نه زانام شیواوه زهینم
عالم گشت وه عام مه کهران مهیلیم

بیمه سهر زه نشت هامسهران هویم
به دان گشت طعنه ی بهد مه و اچان پیم

تینجاره وه شبای وه و اساسه وه
وه و اساس خاس زهرین تاسه وه

وه و ته پل منیر ته لاه و به خته وه
وه و خرره ی خررخال ته لاه و ره خته وه

وه و گشت نازداران ماوی خاله وه
وه و سهر سهرای چه مچه ماله وه

منیش هام وهی دهر د چار نه وه رده وه
شمال سفته سوم بهرد وه هه رده وه

وهی نزگره ی نه زع وهی گیان مه لاه وه
سهر بنهم وه ستهنگ سیای ساراوه

شهرت بوروی دیوان وهر نه گشت باسی
بهر نه گشت حساب خاس وناخاسی
له دهس یه قه ی هویم وه پاره کم
هه لقم هه لقاو ویز پای قه ناره کم
تا محشریان وه قه تاره وه
به یان بوینان وه سیداره وه
باچان یه (مه لای) دهروون پرر نه فتن
دادش وه دیوان قیامت کهن

[۱] دیاری

محمود پرر جود خه زنه وی ته رزم
کیانا بیت جلی پهی دفع لهرزم

نه و شاهه نشا نهر د نیکو بد شانا
پهی تو ته فوق زهرر پهی من جل کیانا

ره زام وه قه زای نه و سبجانه وه
نه رسد مجروح بام وهی پالانه وه

تویش وهش بای وه ته فوق صاف ته لاهه
حق رووت نه کرو وه لای به لاهه

نافهرین میرزام خوات لی بو رازی
تکذیبیت نه کرد خواجهی شیرازی (۲)

[۱] محمود پاشای جاف به دیاری فوره نجی به کی شرول بو مهلا قتاح نه نیریت، مه لایش
بم هه لیسته پرر ماناوه هیرش نه باته سهری .

[۲] مهلا قتاح لیره دا په نجه بو شاعیری به باو بانگ [خواجه شیرازی] دریز نه کلان کی
فهرمویه تی :-

اسپ تازی مجروح شده به زیر پالان
توق زهرین همه در گردنی خرمی بینم

شنامه‌ی به‌خته^(۱)

ئیمسال به‌خته‌یه کمان گردبووه دان
 سه‌ری بیررین بو مناله‌کان
 وه‌سمکول چون‌ته‌سپ زه‌وی‌ته‌درری
 ده‌نگ کاو جوی له‌مالم برری
 دیم په‌یابوو یه‌ک کوله‌بوری
 دیزه‌ی ناپه‌سه‌ن ده‌م چاو نه‌شوری
 واتش شیخ‌ته‌والا وه‌هاش فه‌رمایی
 ته‌شریف باوه‌ری بی وه‌سه‌ر شایی

(۱) شیخ عبدالله باده‌وایی ته‌نیرته‌شویی مه‌لا فتاح بو تاماده‌بوون له‌ناهه‌نگی شایی ژن خواستی [شیخ ستار]، کورریا، مه‌لایش له‌ماله‌وه‌هیچی شک نه‌ته‌برد که به‌دیاری له‌گه‌ل ده‌سیا بیبا بو سورانه‌ی شیخ. به‌س ته‌و‌ناقه‌به‌خته‌سوره‌ته‌یت که چه‌نده‌ها هیواو تاوانی پیوه‌به‌سترا‌بوو لیره‌دا مه‌لا به‌م‌هه‌له‌سته‌هه‌لویستی مناله‌کانی ده‌ر ته‌برری.

خو منیش وه قورر گيراوي مالم
دهسم كه وتوي وه دهس زالم

هه رچه نی گه ررام بو سورانهی شیخ
ناعیلاج به ختم کرده وه له میخ

کورر وه باو که رو کچ وه نای نایی
که فتهن وه شوینم تا قه رقه چایی

یه کیکیان ووتی بو ناپرسی نه حوالمان
له ی زاری و شیوهن له ی ناله نالمان

وتم روله گیان نه حوالتان چی یه ؟
نهم زیرره زیررتان له بهرچی یه؟!

وتیار باوه هه ناسه مان سه ردبی
رون وگوشتمان هه به خته زه ردبی

نه وقه ره گریان له زووان بون لال
من به ختم هاورد نه وان چون بومال

من به ختم هینا هه تا کو باوه
نه وه ره نجم دا له گهل منالا

هرچه ندی نیمه ره نجمان له گهل برد
نه ومانیش به گون ستارا خه رج کرد
ئینه شانامه ی به خته ی مرواری
یاران بوواناش په ی یادگاری

يا ميره ميره [۱]

نهو شيخه كهی خهم پی وهردهمان
دوشمنم مهزار کوپه و مهرمان.

له باتهی چاکهی بول نیانهمان.
مزگفتش کردن جی گوررخانهمان

يا ميره ميره هويت و ناموست
مرده و زندهمان بهیو پاپوست

چه نی خلیفه نهردي بشانی
إلتفات وهتول داود بیانی

ههر روژ بهیانقوش بوانو تیشدا
ئاسار دهرویش نهمانو لیشدا

[۱] به زمانی کاکه یه گانه وه دوعا له شیخه کانی تاله بانی نه کات ، چونکه بوونه مایه
په شیوی ودهر به دهری یان له دی باده وا .

ديارى يه كهى پاشا [۱]

پاشام گا مارو ، پاشام گا مارو
بوت بکهم تعريف هويت گا مارو

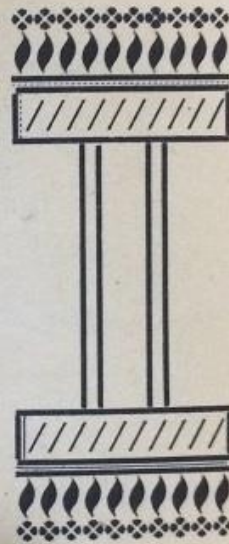
سهت کهررته هويتن نيزره و نارو
وهسهرت قهسهم خوي خاس نه دارو

گا يه کم مه بو جوانه گا بو
مل کول سينه پان پياله چابو

کهلباخى زگ زل ناف له زهوى بو
سم سياو دهم شورر چوارپهل قهوى بو

نهك لاشهى بى روح هه نامش گا بو
له جفت بيزار بو ، خه نيم وه کا بو

نهك خه تى بلو دوو خهت بىخه فو
ههنگامى بلو چيى بکه فو

(۱) جاريكيان محمود پاشاى جاف به ديارى گايه كى پيرى خه فوك و ته مهل بو مهلا فاح
ته نيريت ، مهلايش به و جوره وهلامى ديارى يه كهى ته داته وه .

نهك بی پهروا روحش جهمه هانه بو
پوستش وهسه ودای دهبه خانه بو

نهك پیر سهه د ساله ی رزیای معدوم بو
گورر ساله ی عه یام میر مرحوم بو

إلتجا بردم وه تهكیه داری

له خالق نه ترس له حق بیزاری

ههروام پهروا کرد چومه تاسه وه

دیم دهستی تاماو وه مه قاسه وه

کلیمه ی توحید وه زور پیم واچان

وه زور سمیلیمیان ته مام وه رقاقان

ته گهر بویینی زهره نیشه کم

گرده وه بکم چنگه پوشه کم

له ی شهر مناکی له خه جالاتا

هه رگیز نه نی وه م کس له م ولاته

شهرت بو من له داخ نه ی سمیله وه

سه ر بنیم وه زید رای سه رخیله وه

سمیله که ی (۱)

(۱) روژیکیان کابرایه کی کاکه ی به ریکهوت له مال شیخ عبدالرحمن خالصی تاله بانی نه ی ، شیخ بو را بواردن به حه رتاشه که ی ته لیت که سمیلی کابرا بتاشیت ته وانیش به زور کابرای کاکه ی ته گون وسمیله که ی به مه قهس ته قاقن ، مه لایش له م کاره ساته به شدار ته بیت وه زمانی کابراوه ته م هه لیه سته ته هونیه وه .

چيني
كون

بو

ٲيمرو رام كهفتهن من وهى كرماشان
چيني كوني ديم زهوى نهقاشان
واتم چيني كون قهديم زهمانه
ٲيمرو رام كهفتهن وهى كونه خانه
كوا قاوه و قليان مجلس تلياتي
ديوخان پرر سه ياد بهه هشت باقي
چن وه ساي ده ساو خاس نه قاش وه نه نيم
ههزار به گله ران باوش به ردهن ليم
وه قاوه و قليان وه جه زوهى پرري
نه دهر هوبه تو چون مير نه يخورري
هاشا وهى تاريخ سال من چه نه
هه وام وهه وهى هوبه تو به نه

برا گوره کهي شان و مل قه ویم
شه وال عمامه ي شه و گرد شه ویم

چهرخی پده رته قررانی براته
فلسی له باتی گشت اقرباته

ئاو هه واسان سه دای باوکه رو
ئینه م خاستره ن له برایه تی تو

هه وای هه واسان ناسازی سه رتاف
خاستره ن له حکم رئیس بی انساف

[۱] بو سید قادر

[۱] مهلا له قینی سید قادر برای سه رخی هه که گری و بهره و ئیران ته که ویته ری هه تا کو
دی [سه رتاف] لی ناویسته وه ، وه ماوه یه که له وی ده مینیتته وه ، چه ند جار سید قادر برای
نامه ی به دو وایا ناردو وه و داوای گه رانه وه ی کردو وه ئه ویش به و جو ره وه لای داوه ته وه .

تکایه کی برایانه

ههر کس پارچه ههلبهستیکی مهلا فتاح جه باری لایه که لهم
دیوانه‌دا بلا و نه کرایته‌وه بی زه‌حمهت بابومان بنیریت ، وههر وشه‌به‌ک
یان رسته‌یه کی شیعری لهم دیوانه‌دا به‌هله یان به ناته‌واوی نوسراوه‌ته‌وه
ئاگادارمان بکه‌نه‌وه و راستی و دروستیه‌که‌ی بومان ئاشکراکه‌ن ، تا به
هه‌مو لایه کمانه‌وه به‌تیکرایی بتوانین سامانی نه‌ده‌بی نه‌ته‌وا‌یه‌تیمان
به‌شویه‌یه‌کی پوخته‌و گه‌لاله کراو بگه‌یه‌نین به‌نه‌وه تازه هه‌لچووه‌گانی
داهاتوومان .

ئیترو هیوادارم له رولانی نه‌ته‌وه‌ی خوشه‌ویستم که ده‌سنی
یارمه‌تیمان بو دریژ بکه‌ن و له‌م رووه‌وه دریخی نه‌که‌ن ، نه‌گه‌ر خوا
یارمه‌تی داین و عومر وه‌فای کرد جاریکی‌تر به‌شویه‌یه‌کی باشت‌له
به‌رگیکی قه‌شه‌نگ و نوی له چاپی بده‌مه‌وه ئیترو چاوه‌نواررین ...

بهشی فارسی

داد ز جبر فلک گورگ پیر
شکوه ز دستی امرا و وزیر

نالہ ز سردار ک بردار باد
شادیش آوارہ غمش یار باد

وای ز اعضای بلاد عراق
بهر خراییم شدند اتفاق

نیست کسی حال منی نا امید
عرضه دهد در بر سلطان مجید

گویدش ای تاج سری سروران
فاتح ابواب همه کشوران

نار نیستا بلادی عروس
روی عدویت بمثل ابنوس

[۱] لهم هونراوه دهس نهخشینهی مهلا فتاح دا سکلائی مزگه وتی قودره ته « قودره ته گوندیکه که وتوو ته ناوچهی هموه ند»، بهرامبر کومه لی خه لکی تایه تی د،ر نه بری بو متصرفی شهرزور [جی نشینه کی له شاری کرکوکی ئیستا بووه] پهرده له رووی هموکرده وه ناپه سه ندوناگونجاوه کانی نه و تاخمه نه درری وداوا له ناوبراو نه کات که سنوریکان بو دابنیت وثبتر دریوه به و کرده وه ناویله یان نه دن، نه گینا شکاتی خوی بهره و سه ره وه تر نه گه به نیت واته شکاته کی بو لای باره گای سولتانی گوره ی عوسمانی له نه سه مول نه بات .

داوری جان بخش خدا و رسول
کی کند این جبرو تعدا قبول!؟

من ك مصلاى مسلمان بودم
مسجد حق خانه‌ی یزدان بودم

معبده‌ی صوفی و زاهد بودم
موعظه‌ی واعظ و عابد بودم

بانئ من گر چه هموند بود
ابلیس ازو خرهم و خرسند بود

رهزن قطاع طرائق بودند
طاغی و باغی منافق بودند

لیک بوقت فروضاتی نماز
زود بکردند مرا در فراز

آمده پیشم همه‌گی با وضوء
جمله بکردند بمحراب روو

ناگه از آن طائفه‌ی اهل دین
آمده والی ولایت به کین

منفی و آواره بکردند شان

سینه بصد پاره بکردند شان

اهل صلوات و صلواتم برفت

باعث تزیین حیاتم برفت

اکنونم آخر به شر آمد بسی

گرد من آمد گروه ناکسی

خوگ خورو سگ صفت و بد سرشت

شمع کژو قچه و حمدان بمشت

شب همه شب پف پف شمع و چراغ

دود بسر میبرند آن در دماغ

تا بسحر قسمت شلوار یار

تفتقی حمدان سورین نگار

هر کسی یاری بکناری کشد

جفته مفتش بخاری کشد

از بدل صوت اذان امام

واز عوض خطبه‌ی خیر الأنام

در بری محراب بری منبرم
بام محافیل دروون حرم

نالهی نهی غولغلی می بانگ چنگ
پاره شده پردهئی ناموس و ننگ

خوگ خوران جمع شدند بر سرم
قسمتی موچه بکنند از برم

یک طرفم مزبلهئی طوسنهست
سوی دیگر مفسقی مردو زه نهست

په روی مذهب عیسا کنند
خانهی حقرا بکلیسا کنند

نه غلطی کردم بد گفته ام
مهره بجای خزفی سفته ام

در حرم دیر که رهبان بود
سگی نصاری به از اینان بود

ای متصرفی شهی شهرزور
لطف حقت یاورو قهرش بدور

پر توی ذات وچو خورشید باد
روز تو بر خلق شہی عید باد
دادگری جملہ وزیران شوی
زنده دلی ہمتی پیران شوی
گر نستانی بخود این انتقام
یا نفوستی بری خاقان پیام
دینی مہی مزبلہ بر گردنت
روزی قیامت بدرہم دامت
داوری ما بری داور فتد
شرع من و تو بہ پیغمبر فتد
ختم شدہ عرضہی مسجد حق
حررہ خانہ رب الفلق

***

مرثیه (۱)

شنیدم اشجع سادات مردند
برحمت خانهای غفار بردند

بتاریخش دری یکتا بسفتند
ونجینا من الغم بگفتند

بحمدالله مزارش پر ز نورست
خدش مغفور تاریخش غفورست

۱۲۸۶ هـ

---

[۱] ملا فتح به کوچ کردنی [سید قادر] برا گه وره ی گه لی دل گران و غمگین
تعبیت ، بهم هوزراوه مانه می وههست برینداری به و کاره ساته جهرگ برره ی دهر نه بری
ونه بلا وینته وه .

قسهی نهستهق

وهوته دل فینک که ره وه گانی

★ روژیک له روژانی زستان مهلا فتاح خوی کو نهکاته وه به نیازی چون بو مال محمود پاشای جاف . که نهگاته نریک ناوی تانجه رو نهینیت لافاوی ناوه که له نهندازه یا نیه به ناسانی هموکس لی ناپهرریته وه ، وه خویشی توانای پهررانه وهی نیه ، بویه به دوش داماموی له که ناری ناوه که دا رهق راوه ستا ، لهم کاته دا دووزه لامی که له گه تی جاف لی پهیدا نه بیت وله مهلا نه پرسن : نهری لاله تو چی نه که هی لهی قهراغ ناوه؟! ... مه لایش نه لیت : من مهله وانم وخه لک به کری نه پهررینه وه ، نه وانیش نه لین : نهری لاله نیمه ناپهررینه وه وه خیر نیمانت؟! ... مه لای زورزان و بلیمهت که بینی راده ی لافاوه که تم زه لامه بالا بهرزانه نقوم نادات ، ههلی بو هه لکه وت که خوی بیان هه لواسی و پهرریته نه و بهر ، بویه پیانی ووت : بوچی ناتان پهررینه وه ؟ به ههردو کتان شهش قررانم بدهنی من حازرم ، نه وانش وتیان : باشه ، ههرسیکیان خویان روت کرده وه وچونه ناو ناوه که وه ، مهلا فتاح پیانی ووت : هه ریه که تان بن بالیکم بگرن و بهری مهدهن نهگینا نه خنکین ، نه وانیش له قسه ی مهلا دهر نه چوون ، که گه بشته

تیزهنگ ناوه که سه پیریان کرد ، له لا فتاح پای له بن ناوه که برراوه و
 که وتووته جوله کردن ، له مه لایان پرسسی : بو وانه که ی ؟ مه لایش
 نه لیت : نه وه پامه له نه که م بن بلم به رمه دهن . به و فیله مه لا خوی
 له و لافاوه دهر باز کردو چندد قررانیکیشی دس کهوت . که گانی
 گه بشته مال محمود پاشای جاف ، لیان پرسسی : نه ری مه لا چون
 توانیت له و لافاوه زوره پهر ریته وه . مه لایش به سه ره اته که ی خوی
 بو گیرانه وه .

***

★ جاریک سی کچ له ناو خویاندا ریک نه که ون بو نه وه ی
 ریگه به مه لا بگرن ، بو ررابواردن به زم وره زمیک ی پی بگیرن ،
 مه لا فتاح به ریکه وت لیان به دهر نه که وی ودیت به سه ره یانا ،
 نه وانیش دس به جی ریگه ی لی نه گرن ، یه کیک له سی کچه کان
 دس نه خانه سه ره هرامه که ی خوی وبه مه لا نه لیت : مه لا نه مه چه ؟
 مه لاش دس به جی نه لیت : نه وه ده عبا که ته کچه که یش نه لیت :
 نه ، نه وه گانی جوانه یه . کچی دووه میش دس نه ناته سه ره خه پله که ی
 خوی ، عه بن پرسسیاری کچی یه که م له مه لا فتاح نه کات ، مه لایش
 عه بن وه لامی پیشو نه دانه وه ، به لام کچی دووه م نه لیت : نه ، نه مه
 میرگه بانه یه . کچی سیه میش هه مان کرده وه ی نه وان ی تر نه کات

ودهس نه نېته بان چشته خوشه کهی ، هه مان پرسیار روو به روی مهلا
ته کات ، مه لایش هه ر وه لامي راسته قینهی پیشوی نه داته وه ، که چیش
ته لیت : نهه . نه مه ته ویله خانه یه . مه لا فتاحیش دهس نه نېته سه ر
حه یته کهی خوی و پیا ن ته لیت : نهی نه مه چی پی نه لین ؟! نه وانیش
نه لین : نه وه دعا که ته نه میش ته لیت : نهه ، نه مه نه سپه که خیلانه یه
له کانی یه جوانه ناوی نه دم ، له میرگه پانه نه یله وه ررینم ، له ته ویله
خانه ییش نه یه ستمه وه .

***

★ بهری کهوت مهلا فتاح له گهل محمود پاشا و سواره کانی له
کوستانه وه به ره و گه رمیان ته که ونه رری ، له رریگا قالونچه یه که نه یین
که مقداری پیسای خور کرد و وه به ره و پیشه وه خلی نه دا ، له م
کاته دا محمود پاشا روو نه کاته مهلا فتاح و په نجه بو قالونچه که دریز
نه کاو ته لیت : نه ری مه لا بی زه حمت له و کا برای گه رمیانی یه
ناپرسته وه که عابا کهی دا وه ته شانیا و نه و خوارده مه نی یه بو کوی نه با ؟
مه لایش بی نه وهی خوی تیک بدا به کتو پرری وه لامي نه داته وه ،
نه لی : جه ناب نه وه یسه تویه تی که پاشا له کوستانه وه تشریف
نه هینته گه رمیان وریگایه کی دورو دریزی برریوه وایستا سه وقاتی
بو پاشا هینا وه .

***

★ جاریک مهلا فتاح میوانی مالی محمود پاشای جاف تهیت ،
 وه شهو له ژوریک تهخهویت که له ته نیشته ژوری حهره می پاشا
 تهیت ، له نیووه شهوا محمود پاشا بو گالته و سوجبهت کردن
 دهس ته نیته بان بهر ژنه که ی ، به ده نگیکی بهرز به مهلا تهیت :
 مهلا نه مه چی یه له ژیر ده سما ؟ .. مه لایش به کتو پری وهلامی
 ته داته وه : پاشا له ژیر ده ستت بم . پاشایش تهیت : دهک به نه علت
 بیت کویره .

***

★ جاریک محمود پاشای جاف به په نجا شه ست سواره وه له
 کوستان ته گهر ریته وه بو گهر میان نریک دی یه کی مهلا تهیته وه ،
 پیاویک له پیشه وه ته نیریته لای مهلا تهلی پی ی بلی یین : « به نان
 وگانه وه میوانین » پیاوهش دیت که چاوی به ریشی سپی مهلا ته که وی
 زور شهرم تهکا راسپیره که ی پی بلیت ، مهلا به ههر جوریک بوو
 قسه که ی پی دهر تهخا ، ئینجا ته میش بهم شیعره وه لامه که ته نیریته وه
 بو محمود پاشا :

وهک قهومی لوتن ته هلی جه باری [۱]

دایم نامادهن بو میوانداری

محمود پاشا که ته یخوینیته وه زوری پی خوش ته بی ونه وازشیک
 زوری له گه لا تهکا ...

(۱) تم نوکته بهمان له کتبی میزوی ته ده بی کوردی ماموستا علاء الدین سجادی وه درگرتووه .

له نوسراوه کانی عبدالجبار محمدالجباري

که چاپ نه کراون :

- ۱- ئافره ته ناوداره کانی کورد
- ۲- دیاری شاعیرانی جه باری
- ۳- میژووی روزنامه و گوواره کوردی یه کان..
- ۴- میژووی عه شیره تی جه باری..
- ۵- گلپهی بابا گورر گورر (هونراوه ی نوسهر)

سوپاس

* بوئه و دوستو براده رو خزمانه ی زور به دلسوزی دهستی یارمه تیان
بو دریژ کرد بو چاپ کردنی ئەم دیوانه ، به تاییه تی ماموستا عبد
الخالق حسین جه باری...

* بوبه ریوه بهری چاپخانه ی شاره وانی که رکوک وه هه مو کریکاره کانی
چاپخانه که به تاییه تی بوپیت ریکخهر فتاح فارس ورشید محمد.

* بو هونه رمه ند کاک محمود رمضان ...

